

som et godt Varsel om, at det ærede Medlem som Ordfører for sit Parti ogsaa vil give Sagen sin Tilslutning, naar den kommer i Finansudvalget. Det vilde være ønskeligt, om man kunde faa dette Spørgsmaal løst snarest muligt, idet det forekommer mig absolut at have nationaløkonomisk Betydning. Det er ikke ligegyldigt, om vi lade disse Penge rulle ud af Landet og lade de Arbejdere, som kunde udføre dette Arbejde, gaa arbejdsløse. Selv om de faa en Arbejdsløshedsunderstøttelse, kan det ikke veje op imod det, at de udføre et produktivt Arbejde, hvorfor der udbetales dem Løn. Jeg tror, det vilde vække megen Glæde, om Rigsdagen vilde give sin Tilslutning til, at dette Spørgsmaal blev løst snarest muligt. Jeg haaber ikke, dets Løsning skal udskydes endnu et Aar, fordi man ikke kan blive enig om at lade dette Arbejde udføre herhjemme.

Om min Stilling til Lokomotivbygning har jeg udtalt mig i mit Foredrag i Lørdags. Da jeg for et Aar siden omtalte denne Sag, udtalte jeg, at det var min Mening, at det absolut vilde være det bedste og det mest rationelle, om Staten byggede egne Værksteder og lod Arbejdet udføre der. Men kan man ikke — som det viste sig man ikke kunde — blive enig om at lade Arbejdet udføre paa Statsværksteder, maa man gøre noget for, at det kan udføres paa private Værksteder. Det Mandat, som Lokomotivkomiteen fik, var meget begrænset, saa begrænset, at man ikke kunde fremføre den Tanke, at lade Arbejdet udføre paa Statens Værksteder. Hvilken Maade man bliver enig om at gaa frem paa, om man vil gøre Brug af Indstillingen fra Komiteen eller ikke, er et underordnet Spørgsmaal, naar Arbejdet blot kan komme i Gang. Jeg vil meget indestændig anmode det Finansudvalg, som bliver nedsat i en nær Fremtid, om at fremme Arbejdet paa denne Sag saa meget som muligt.

Leth Espensen: Det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) sagde, at han troede ikke, mit Spørgsmaal forleden var rettet til ham. Det er ret mærkeligt, eftersom han sad og hørte paa mig hele Tiden, og eftersom, saavidt jeg har set, ikke et eneste Blad, der har refereret mit Spørgsmaal, har misforstaaet, at det var det ærede Medlem, jeg direkte spurgte om Forholdet.

Det ærede Medlem sagde, at han var helt uskyldig i dette Forhold. Det var ikke ham, der havde ønsket at blive fri for at

være Minister, og det var heller ikke ham, der havde ønsket at blive Hypotekbankdirektør. Det er ganske rigtigt. Det var det samme, jeg sagde før. Det var den indbyrdes Kamp, der blev udkæmpet henne paa Phønix mellem det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der afgjorde det. Det var det ærede Medlem fra Ringkøbing, der smed det ærede Medlem ud af Ministeriet, og det ærede Medlem fra Æbeltoft, der smed ham ind i Hypotekbanken. Han var, som han siger, egentlig en uskyldig Bold i den Kamp, de Herrer der førte med hinanden. Alligevel kan jeg ikke sige, at det ærede Medlem er helt uskyldig. Han maatte sikkert have kunnet faa Lov til at give Afkald paa sin Pension, hvis han havde bedt rigtigt om det, da han fik Stillingen som Hypotekbankdirektør. Saa helt uskyldig er han ikke, men jeg indrømmer, at de to andre Herrer have deres væsentlige Andel.

Saa var det ærede Medlem lidt gnaven paa mig; det kan jeg godt forstaa, og det tilgiver jeg ham af et godt Hjerte. Han vilde søge at svække det, jeg har sagt, ved at henvise til, hvad jeg forleden skulde have sagt om det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Han siger, at jeg begyndte med at udtale, at jeg ikke vilde være personlig, og saa blev jeg det alligevel efter det ærede Medlems Mening. Jeg kan sige det ærede Medlem, jeg har aldeles ikke ønsket at være personlig, hverken overfor det ærede Medlem fra Ringkøbing eller overfor det ærede Medlem selv, men hvor Medlemmerne i den Grad staa i intim Forbindelse med den Sag, man skal behandle, er man nødt til at nævne Personerne. (Formanden ringer). Hvis jeg maa faa et halvt Minut til, var der en lille Smule, jeg gerne endnu vilde have Lov til at sige.

Det ærede Medlem siger, at jeg ikke har sat mig ind i de Forhold, jeg havde kritiseret, med Hensyn til hans Stilling som Hypotekbankdirektør. Jeg har ganske vist ikke sat mig ind i Hypotekbankens Ledelse, men det, jeg kritiserede, var af en saadan Natur, at der behøvedes slet ikke nogen særlig Forstand paa de Ting for at se, at det ærede Medlem ikke var kvalificeret til Stillingen som Direktør for Hypotekbanken. Han har nemlig opkøbt Kreditforeningsobligationer i Oktober Maaned for de sidste Penge i Hypotekbanken. Det kommer han nu selv og erklærer. Jeg vil sige, at man behøvede ikke at have Bankforstand for at se; at det var galt. Det er nemlig at købe Obli-